

( وَ مِنْ كَلَامٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: ) لِلَّهِ بِلَادُ فُلَانٍ، فَلَقَدْ قَوْمَ الْأَوْدِ، وَ دَاوَى الْعُمَدَ، وَ  
أَقَامَ السَّنَةَ، وَ خَلَّفَ الْفِتْنَةَ، ذَهَبَ نَقَى الثَّوْبِ، قَلِيلَ الْعَيْبِ، أَصَابَ خَيْرَهَا، وَ سَبَقَ  
شَرَّهَا، أَدَى إِلَى اللَّهِ طَاعَتَهُ وَ اتَّقَاهُ بِحَقِّهِ، رَحَلَ وَ تَرَكَهُمْ فِي طُرُقٍ مُتَشَعِّبَةٍ، لَا  
يَهْتَدِي فِيهَا الضَّالُّ، وَ لَا يَسْتَيْقِنُ الْمُهْتَدِي.

درباره یکی از حاکمان ویزگیهای سلمان فارسی

خدا او را در آنچه آزمودش پاداش خیر دهد، که کجیها را راست، و بیماریها را  
درمان کرد، سنت پیامبر (ص) را پیا داشت، و فتنهها را پشت سر گذاشت، با  
دامن پاک، و عیبی اندک، درگذشت، به نیکیهای دنیا رسیده و از بدیهای آن  
رهایی یافت، وظائف خود نسبت به پروردگارش را انجام داد، و چنانکه باید از  
کیفر الهی می ترسید، خود رفت و مردم را پراکنده برجای گذاشت، که نه گمراه،  
راه خویش شناخت، و نه هدایت شده به یقین رسید.